

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਜੇ.ਜੇ.

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ.

ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਦੱਤ, ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ, ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆਦਿ, -
ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 211 ਆਫ 1971

. 24 ਨਵੰਬਰ 1972

ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ III ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ (1958)- ਨਿਯਮ 9(a) (i) ਅਤੇ 15— ਨਿਯਮ 15 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ— ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੈ —ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਨਿਯਮ 15— ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਲਗਾਮ ਅਤੇ ਬੇਲਗਾਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ —ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ I — ਨਿਯਮ 1.3, 1.4, 1.6 , ਅਤੇ 3.12— ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ—ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇ।

ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ਼ਬਦ "ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ" ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 15, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ:- 1. ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; 2. ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; 3 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; 4. ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ' ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਾਈਡ-ਲਾਈਨ ਰੱਖੀ ਗਈ | ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਲਗਾਮ ਜਾਂ ਬੇਲਗਾਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ, ਯਾਨੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 1 ਦਾ ਨਿਯਮ 1.3, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਯਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਲਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਨਿਯਮ 1.6 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਆਈਐਨਐਫਓ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਊਂਟਰ tq ਨਿਯਮ 3,12 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇ, ਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 1.3, 1.4 ਅਤੇ 1.6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ 1.3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 1.4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ।

ਆਈ

ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ। 3 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1363 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੇਟੈਂਟ a .

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬੀ.ਐਸ.

**Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
' Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Dhillon, J.)**

ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੰਬਰ **1** ਲਈ ਜੇ.ਐਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਿੰਦਰ ਸੂਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ **2** ਅਤੇ **3** ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਐਮ.ਐਸ. ਸੇਠੀ।

ਨਿਰਣਾ

ਵਿੱਲੋ, ਜੇ.-ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ **211** ਆਫ **1971** ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ **246** ਆਫ **1971** ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। **3** ਮਾਰਚ, **1971**

(2) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਖਿਪ ਤੱਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। **1971** ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ **211** ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ **1** ਨਵੰਬਰ, **1944** ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰੀ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ **21** ਸਤੰਬਰ, **1959** ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਹੋਇਆ। ਸੋਮ ਦੱਤ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿਚ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ। **1** ਅਪ੍ਰੈਲ, **1961** ਨੂੰ, ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਪੋਸਟ- ਰੁਪਏ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। **250—10—350**। ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ **18** ਜੁਲਾਈ **1961** ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਇਸ ਐਕਸ-ਕੋਡਰ ਅਹੁਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਨੂੰ **1** ਸਤੰਬਰ, **1966** ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ / **3** ਸਤੰਬਰ, **1966** ਨੂੰ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਇਕੱਲੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। **10** ਅਕਤੂਬਰ, **1966** ਨੂੰ- ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' - ਰਾਹੀਂ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ : -

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ **8122-ਆਈਪੀਪੀ-66**, ਮਿਤੀ **1** ਸਤੰਬਰ, **1966** ਰਾਹੀਂ, ਸਥਾਈ ਕੀਤੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਇਹ ਸਿੱਕਾ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਭੇਦਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਚੈਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(3) **2 ਅਗਸਤ, 1967** ਨੂੰ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮੰਤਰੀ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਕੇਡਰ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **18 ਦਸੰਬਰ, 1967** ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ III ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, **1958** ਦੇ ਨਿਯਮ **15** ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇ ਨਿਯਮ **9(a)(i)** ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਰੁ. **350—20—450 1** ਅਕਤੂਬਰ, **1967** ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ **1** ਅਕਤੂਬਰ, **1967** ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) **23 ਮਈ, 1968** ਨੂੰ, ਇੱਕ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਦਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ **23 ਮਈ, 1968** ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਉਸੇ ਦਿਨ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਸ. **23 ਮਈ, 1968** ਨੂੰ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਯਾਨੀ ਕਿ **23 ਮਈ, 1968** ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਖੀਰ **1** ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ, **1969**, ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਨੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ **27** ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ; **1968** ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ **22** ਨਵੰਬਰ, **1968** ਤੱਕ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਚੈਨਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਲਾਸ **HI** ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ **1968** ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚੈਨਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਗ੍ਰੇਡ ਸੀ। **250-10-350**, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: _____

(1) ਸਹਾਇਕ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ III ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ। ਗ੍ਰੇਡ ਰੁਪਏ **150—If 200—10—300**।

(2) ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਲਾਸ II ਗਜ਼ਟਿਡ। ਗ੍ਰੇਡ ਰੁਪਏ **250—25—750**।

**Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
' Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Dhillon, J.)**

1 ਜਨਵਰੀ, **1969** ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਰਿੱਟ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਮ ਦੱਤ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ। **16** ਦਸੰਬਰ, **1969** ਨੂੰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕੰਪੈਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਮ ਦੱਤ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਮਾੜੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਮ ਦੱਤ ਵਾਸੀ ਪੜ੍ਹੇ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬਤੌਰ ਮੁਖੀ, ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈੱਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਆਫ ਕੇ-ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(5) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਠਾਈਆਂ: -

- (1) ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੇ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ' ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।
- (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ **tfie** ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ III ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, **1958** ਦੇ ਨਿਯਮ **15** ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਯਮ **9** (ਏ) ਦੀ ਸ਼ਖਤੀ ਨੂੰ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। **3(i)** ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ **9(a)(i)** ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ।

(6) ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਭੇਦ-ਭਾਵ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ/ਜਨ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਰੈਂਕਿੰਗ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਸਨੇ -

ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅੰਦੋਲਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ **9(a)(i)** ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) *ਤੂਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* ■(1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ **3.12** ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਲਦ **1**, ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹੱਕ **10** ਅਕਤੂਬਰ, **1966** ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਪੀਰਾਈਟਰ ਦੀ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ ਐਚਆਈ ਨਾਨ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ **9(ਏ)(i)** ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।, **1958**, ਉਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

(8) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ III ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, **1958** ਦੇ ਨਿਯਮ **15** ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ **9** ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ <5f ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ, ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2)* ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਰੂਲਾ ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਤੁਲੀ ਜੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗੁਪਤਾ ਕੋਲ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ। ਨੂੰ

(1) ILR (1971) 1 ਪੀ.ਬੀ. & Hr. 353.

(2) 1970 ਐਸਐਲਆਰ 844

a

'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜੋ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਹੱਕ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਰਾਹ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2)* ਵਿਚ ਤੁਲੀ

**Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
' Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Dhillon, J.)**

ਜੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਬੌਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ **9(a)(i)**, ਦੇ ਨਿਯਮ **1958** ਦੇ ਨਿਯਮ **15** ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮ **9(a)(i)** ਦੀ ਕਥਿਤ ਢਿੱਲਾ, ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ."

(9) ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਤੁਲੀ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ **1970** ਦਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ ਨੰਬਰ **648** ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੀ. ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(10) ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ **118** ਦਸੰਬਰ, **1967** ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੇਖਕ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ **3.12** ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ **18** ਦਸੰਬਰ, **1967**। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਭਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇਗੀ।

(11) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ; ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ **1** ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ.

ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾਈ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ:-

(1) ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦਾ ਕੇਸ *ਤੂਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (1)* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ **3.12** ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

- (2) ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ **3.14 (ਏ) (2)** ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਰਕਾਰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲਾਇਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੱਕੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦਾ ਕਾਡਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵੇਂ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਲ ਦਾ ਕੇਸ ਨਿਯਮ **3.14(a)(2)** ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ **3.12 ibid** ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
- (3) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ **3.11, 3.12, 3.13** ਅਤੇ **3.14** ਜਿਵੇਂ ਕਿ *F*ਉੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ*, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ *ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .
- (4) *ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2) (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ **15** ਅਤੇ ਨਿਯਮ **9(h)(i)** ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਦੱਤ, ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ
ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆਦਿ (ਵਿੱਲੋ, ਜੇ.)

ਵਿਭਾਗ (ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1958, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 9(a)(i) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ III ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ, 1958, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਦੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਅਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। . em-, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸੀ। ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਚੈਨਲ ਸੀ। (a)(i) ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ III ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ, 1958।

(12) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 1.3, 1.4 ਅਤੇ 1.6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.11 ਅਤੇ 3.12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਿਯਮ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। - ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਸੀ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 1.3, 1.4 ਅਤੇ 1.6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ. \ ,

(13) ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੰ. 4 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਪਰ. ' .

(14) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ HI ਗੈਰ- ਗਜ਼ਟ) ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਤੋਂ 5 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 6 ਤੋਂ 9 ਅਤੇ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 10 ਤੋਂ 15 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(15) ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2(f) ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਸੇਵਾ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ III-ਨਾਨ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸੇਵਾ।”

ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

“3. ਪੋਸਟਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ .--ਸੇਵਾ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਵੇਗੀ; ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ।”

(16) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ , ਪਰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਅੰਤਿਕਾ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) ਨਿਯਮ 4 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕੌਮੀਅਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

“5. (1) ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ।—ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ , ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ (ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 30 ਸਾਲ) , ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ) ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ; ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਣ ਲਈ, 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪੁਸ਼ਤਕ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕਰੇਗੀ - ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਸਦੀਕ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

Surjit Singh v. Shri Som Dutt', Sales Manager, Public Relations Department., Punjab, Chandigarh, etc. (Dhillon, J.*)

ਕੇਸ. ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ: -

- (i) ਜਨਮ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅੰਸ਼ ਬਜ਼ਰਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;
 - (ii) ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ;
 - (iii) ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਜਾਂ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ
 - (iv) ਪਹਿਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ-
 - ਇਮਤਿਹਾਨ ਬੋਰਡ ਦਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ।
- (3)** ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯੁਕਤੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਪਬਲਿਕ ਲਾਇਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਨ।
ਨਿਯਮ 7 ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

"7. ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ।

- (1) ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ:-
 - (a) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਈਕ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਦੋ ਸਿਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਮਾਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।
 - (b) ਜਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਯਮ 3.1 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ।
- (2) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਤਨੀਆਂ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(18) ਨਿਯਮ 8 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ : -

"ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੇ ਨਾਲ-। ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰਾਲਾ ਦਾ ਤਜਰਬਾ।

(19) ਨਿਯਮ 9 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: -

"9. ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ-

(ਏ) ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ-

(i) ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ, ਆਰਟੀਕਲ ਰਾਈਟਰ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਜਾਂ ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

(ii) ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੰਘ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ; ਜਾਂ

(iii) ਸਿੱਧੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੁਆਰਾ.

* * * * * » •

ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਭਾਗ IV ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

(20) ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਨਿਯਮ 11 ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 12 ਛੁੱਟੀ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਵੈਦਨਸ਼ੀਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 13 ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 14 ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 15 ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"15. ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। - ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਬਕਾ ਤੰਬੂ ਲਈ ਢਿੱਲ ਦਿਓ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ।"

(21) ਮੈਂ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 15 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2) (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ *ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ*, ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਸਾਢੇ ਰੀਡਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ

ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1958 ਦੇ ਨਿਯਮ 9(h) (i) ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼, ਅਤੇ ਉਕਤ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਗਜ਼ਟਿਡ) ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1958 ਦਾ ਨਿਯਮ, 9(h)(i), ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫ਼ਸਰਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫ਼ਸਰ, ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 15 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 15 ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੈਰਾਮੈਟਰੀਆ ਹੈ। ਅਮਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਤ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਤੁਲੀ, ਜੇ., ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਅਮਰ ਕਾਂਤ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ 9(h) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। i) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਗਜ਼ਟਿਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ। ਨਿਯਮ 9(h)(i) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 15 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ: - . '

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਫੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੇਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਉਸ ਲਈ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਗਵਰਨ-.

- ment ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 9(h) (i) | ਅਮਰ ਕਾਂਤ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਅਮਰ ਕਾਂਤ ਦੀ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪਦਉਨਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।”

(22) ਮੈਂ ਤੁਲੀ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਪਾਠ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਸਰਕਾਰ - ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਜਾਂ ਢਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ" ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9 ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਲੀ, ਜੋ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ - ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪੁਸ਼ਤਕ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਰਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੋ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

- (i) ਜਨਮ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅੰਸ਼ ਬਸ਼ਰਤੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਨਾਮ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;
- (ii) ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ;
- (iii) ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਜਾਂ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ
- (iv) ਪਹਿਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਆਫ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ।

(23) ਜੇਕਰ ਇਹ ਚਾਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਡੀਬੀਕਿਊਮੈਂਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਢਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜੇ-

ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ ਬਸ਼ਰਤੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ। ਕਿਉਂਕਿ **thb** ਨਿਯਮ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

**Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
' Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Dhillon, J.)**

(24) ਜੇਕਰ **in7ai** ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਕਠਿਨਾਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ (2))' ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 15 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 15 ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 15 ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਦਾਖਲੇ ਦਾ: -

- (1) ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (2) ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- (3) ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- (4) ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਨਿਯਮ 5 (i) ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ 'ਸ਼ਕਤੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ' ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇ

ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ। ਨਿਯਮ 5(i) ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 5(i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 7 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੀਵਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਹੀ ਪਤਨੀਆਂ ਹਨ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ ਹਨ ਤਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ

ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 15 ਵਿਚਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੱਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਅਨੁਚਿਤ ਕਠਿਨਾਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਨੁਚਿਤ ਕਠਿਨਾਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੰਨੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬੇਲੋੜੀ ਕਠਿਨਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 15 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਤੱਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਨਿਯਮ 15 ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ 'ਸੇਵਾ' ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹੀ ਆਲੋਚਨਾ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਨਿਯਮ 9 ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

**Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Dhillon, J.)**

ਜੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਨੂੰਨੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਅਣਉਚਿਤ ਕਠਿਨਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਿ ਅਣਉਚਿਤ ਕਠਿਨਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪੂਰਾ ਅਰਥ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 15 ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

(25) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 15 ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਵਾਂਗ ਚੰਗੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9(a) (i) ਸਮੇਤ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 25 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਤੱਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(26) ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ-15 ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਲਗਾਮ ਅਤੇ ਬੇਲਗਾਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਦੁਬਾਰਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੇਸ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਗਾਈਡ-ਲਾਈਨ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਲਗਾਮ ਜਾਂ ਬੇਲਗਾਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 15 ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਥਾਰਟੀ, ਯਾਨੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ।

(27) **Munici Corporation of Delhi** ਬਨਾਮ ਬਿਰਲਾ ਕਾਟਨ, ਸਪਿਨਿੰਗ ਅਤੇ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ: -

."ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੰਮ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-

ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੇਂਟ ਮਦਾਰਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਬਿਲਕੁਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਸਮੇਤ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰੀਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮੰਡਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਮਾਈਨਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੀ ਰੂਪ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(28) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਹਾਮੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਗਾਈਡ-ਲਾਈਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 15 ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਹਨ

(3) AIR 1 1968 SS.C. 1 1232

Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
' Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Dhillon, J.)

ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(29) ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਨ ਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮ 19 (ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ) ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ III-A ਨਿਯਮ, 1956 ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1956 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

...

"19. ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਅਤੇ ਆਰਾਮ। - ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਪਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਉਹ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਵੰਡ ਜਾਂ ਆਰਾਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ।"

(30) ਫਿਰ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ 12 ਫਰਵਰੀ 1965 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ: -

"ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ" ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। "

(31) ਇਸ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਿਮੀਲਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਲੀ, ਜੇ., ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(32) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਹੈ।

(33) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਂਡਿਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(4) 1970 ਐਸਐਲਆਰ ਪੀ.ਬੀ. 903.

ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੇਠਾਂ ਸੀ। ਨਿਯਮ 9(a)(i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਸਹਾਇਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਕਈ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ

ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ। ਫਾਈਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮ 9(ਏ) (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਰਕਾਰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਓਆਰਟੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ- ਕਮ-ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਲੇਖ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਮ ਦੱਤ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਪਦਉੱਨਤੀ ਮੈਰਿਟ-ਕਮ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚ ਉੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਸਨ। ਇੱਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੁਝ ਦੱਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(34) ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼, ਖੰਡ 1, (ਭਾਗ 1) ਦੇ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। x, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ - ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਠਿਨਾਈ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਕਠਿਨਾਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀ।

Surjit Singh v, Shri ■ .Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Dhillon, J.) •

ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਥਾਈ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ-ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਸਖ਼ਤ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ 9(a)(i) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਿਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਿਟ-ਕਮ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ।

(35) ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੱਕ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9(a)(i) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 15 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ, ਨਿਯਮ 15 ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮ 15 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ' ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ।

(36) ਹੁਣ **Now31** < ਉਮਰਲੀ ਸੇਠੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ 1:3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ; ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1 ਦੇ 1.4, ਅਤੇ 1.6, ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਐਡ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 1.3, 1.4 ਅਤੇ 1.6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:-

“1.3. ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੂਝ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 310 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) (ਅੰਤਕਾ I ਦੇਖੋ), ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

**Surjit Singh v. Shri Soni Dutt, Sales Manager, Public Relations
Department, Punjab} Chandigarh, etc. (Dhillon, J.)**

ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,; ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

“1.4. ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ-

(i) ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸਦੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ > ਇੱਥੇ ਨਜਿੱਠੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ (ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 1-3 ਦੇਖੋ):

(ii) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹਨ; ਅਤੇ

(iii) ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅੰਤਿਕਾ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(1) . ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ . ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ,

(37) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਡੀ' ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਡੀ' ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਬਲ/ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਸਹਾਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ/ਜਨ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਨਿਸਟੀਰੀਅਲ ਕੋਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸ (ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ) ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ।

“ਐਸ. ਸ. ਨਾਮ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ।

1. ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ **250-10-300** ਨੈਟ ਦੀ ਪਰਮਾਮੋਟ ਕੀਤੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ।

ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ **8122-ਆਈਪੀਪੀ-66**, ਮਿਤੀ **1** ਸਤੰਬਰ, **1966**। ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਚੈਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਨਿਸਟੀਰੀਅਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ **1.3**, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਮਝੌਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ,

A

ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਚਾਲਿਤ ਨਿਯਮ **1.6** ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ **1** ਦੇ ਨਿਯਮ **3.12** ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ। ਫਿਰ ਦੇਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ **3** ਸਤੰਬਰ **1966** ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਜੇਕਰ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ,

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਦੱਤ, ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆਦਿ (ਵਿੱਲੋ, ਜੇ.)

ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ/ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਾਪੀਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੱਕੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਪੀਟ ਟੈਟ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੱਕ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ/ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਈ ਫੀਗਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੱਕ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ, ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ - ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ* ਜਿਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 1.3 ਅਤੇ 1.6 ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੰਡੀਸ਼ਨਲ ਕੰਫਰਮੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਕਾਊਂਟਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 1.3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਲਟ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 1.6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਨਿਯਮ 1.3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸਾਮੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਯੋਗ ਟੈਟ ਅਥਾਰਟੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ,

(5) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 36.

ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ

ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 1.3 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪੋਸਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 1.3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(38) ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਪੋਸਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਲਈ ਡੈਬਿਟਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III ਸੇਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਯਮ 1.2 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1.3 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ, ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 310 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸਾਮੀ ਜਾਂ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।

<39) ਨਿਯਮ 1.4 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਥੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਟੀਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 1.3 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਨਿਯਮ 1.4(i) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1.6 ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਪਾਠ! ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 1.3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 1.4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ। ਨਿਯਮ 1.6 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ। ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਚੈਨਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀਨੀਅਰ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ।

(40) ਤਸਦੀਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 3 ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਥਾਤ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ, ਪੰਜਾਬ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 1.3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਗੁਣ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ। ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਯਮ 3.12 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ, ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘੋਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤੀਆ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਬਹਿਸ ਨੰ. 5 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 3.12 ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। 'ਕੇਸ.

(41) ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਹਿਸ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੇਸ, ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ "ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 3.12 ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਧਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3.11, 3.12, 3.13, 3.14 ਅਤੇ 3.15 ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਢੁਕਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 1.3, 1.4 ਅਤੇ 1.6 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨਿਯਮ 3.12 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਸ ਲਈ,

Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Pandit, J.)

ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਯਮ **3.12** ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਪੀਲਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਿਯਮ **15** ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ **9** ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ III ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਨਿਯਮ, **1958**, ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮ **3.12**, ਨਿਯਮ **9** ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(42) ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿ *ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ **3.12** ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕੇਸ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘੋਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(43) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ।

(44) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪੀਸੀ ਪੀ ਅੰਦਿਤ, ਜੇ.-

(45) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਵਿੱਲੋਂ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੇ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਨ।

(46) ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਵੰਬਰ, **1944** ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰੀ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ। ਅਗਲੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ **21** ਸਤੰਬਰ, **1959** ਨੂੰ ਇਸ ਡੀ-ਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਦਾ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ। ਸਮਾਂ ਸੀ ਰੁਪਏ **116-250. 1961** ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਪੋਸਟ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। **250—10—350**, ਜੇ

ਇਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਦਾ ਗ੍ਰੇਡ ਸੀ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹੁਦਾ **17** ਜੁਲਾਈ, **1961** ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। **1966** ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਹਿ-ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਪੱਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ **3** ਸਤੰਬਰ, **1966** ਨੂੰ ਜਨਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਅਹੁਦਾਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਉਥੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਚੈਨਲ, ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਡਬਲਯੂ ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਹਾਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਚ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ/ਪਬਲੀ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। **10** ਅਕਤੂਬਰ, **1966** ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ **1** ਸਤੰਬਰ, **1966** ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਚੈਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। **2** ਅਗਸਤ, **1967** ਨੂੰ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਦੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਕੋ. . **py-writer** ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ: - ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਚੈਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਸੀ ਅਤੇ .ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿੱਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਹਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ।

(47) ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ (ਕਲਾਸ III ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ) ਦੇ ਨਿਯਮ **9 (a)** **o(i)** ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Pandit, J.)

ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1958, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਡੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਭਰਤੀ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ, ਲੇਖ ਲੇਖਕ, ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਲਾਈਵ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਵਾਲੇ ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਜਾਂ ਢਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੇ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ।

(48) 18 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁ. ਸਕੋਲ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 (a) (i)' ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ 350—20—450 ਲਾਗੂ ਹੋਏ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਪੀ - ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 23 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ। ਪਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਅਸਰ ਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ 20 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਕਾਂ/ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 2 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ

ਸੁਪਰਡੈਟ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਗੁਣ।

(49) ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 22 ਨਵੰਬਰ 1968 ਨੂੰ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਚੈਨਲ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਕਲਾਸ III ਗੈਰ- ਗਜ਼ਟਿਡ ਪੋਸਟ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਆਈ.ਟੀ. ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਜ਼ਟ ਐਡ ਪੋਸਟ. ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ, ਸਹਾਇਕ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਨੂੰ 1969 ਵਿੱਚ 1 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 27 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਮਦਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ 23 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਸੁਪਰਡੈਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਟ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ, ਜਿਸ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਉਲਟ ਸੁਪਰਡੈਟ ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਪਰਡੈਟ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਦੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੁਪਰਡੈਟ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਿਸਦਾ ਲਾਇਨ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੋਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ, ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੱਤ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(50) ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸੋਮ ਦੱਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, -* ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਜੋ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ. 16 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਪਰਡੈਟ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਪੋਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ, ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਪਰਡੈਟ 400—25—500/30—650। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੇ ਸੋਮ ਦੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸੁਰਜੀਤ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਈ, 1970 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

**Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Pandit, J.)**

ਸਿੰਘ ਬਤੌਰ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ **10** ਅਕਤੂਬਰ **1966** ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿੰਨੀ ਵਿਚ ਸੀ। ਸਟੀਰੀਅਲ ਕਾਡਰ. ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਕਲ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। **1958** ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਜਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ **1968** ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੋਮ ਦੱਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ **I**, ਭਾਗ **I**, ਦੇ ਨਿਯਮ **3.12** ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, (ਭਾਵ, 'ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ'), ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। -ਲੇਖਕ, ਉਸਨੇ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਤੌਰ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੇਂਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਸੋਮ ਦੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਤੌਰ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਪਦਉੱਨਤ ਹੋਣ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਵਾਰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

%

(51) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸੀ। ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ **1958** ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ **15** ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ **9,(a) (i)** ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(52) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

10 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 'ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੀ। -ਸਹਾਇਕ, ਮੁੱਖ 'ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਉਸਦਾ ਮੂਲ ਮੰਤਰੀ-ਕਾਡਰ। ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 9(ਏ)(i) ਦੀ ਢਿੱਲ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਲਈ, ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ 16 ਮੁੜ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੇਵਾ, ਜੋ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਾਰਨ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਸੀ, ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਛੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਜੱਜ ਨੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 (ਏ) (ਆਈ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀ, ਜੋ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਸੇਮ ਦੱਤ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰੋ। ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ,

(53) ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ■ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ - ਇੱਕ (ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 211 ਆਫ਼ 1971) ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ (ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 246 ਆਫ਼ 1971) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ

(54) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ 1961 ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਦੇ ਸਕੇਲ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਕੀੜੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ। ਉਸ 'ਤੇ

ਉਸ ਸਮੇਂ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਸਹਾਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲਣੀ ਸੀ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪੋਸਟ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੰਨ 960 ਵਿਚ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਪੱਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਉਥੇ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਚੈਨਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ

Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Pandit, J.)

ਇਸ ਲਈ, ਸਥਾਈ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ, ਉਸਨੇ 3 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਉੱਚੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਮਿੰਨੀ ਸਟੀਰੀਅਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ/ਜਨ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਚੈਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਰਤ/ਰਿਆਇਤ ਉਸ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ/ਉਪਲਬਧ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਚੈਨਲ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 22 ਨਵੰਬਰ 1968 ਦੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (22 ਨਵੰਬਰ 1968) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਉਕਤ ਚੈਨਲ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਸ. ਪਰ ਇਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 2 ਅਗਸਤ 1967 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਦੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਡੀ-ਕਨਫਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਇਆ

ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਸੀ। 18 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ 350—20—450 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਇਹ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 (ਏ) (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੱਕ, ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਪਦਉੱਨਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 18 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ, ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, 18 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਗਏ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਪਰਿਨ - ਟੈਂਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 27 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ 20 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟਸ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਲੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਡੀ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- 2 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 27 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, com ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Surjit Singh v. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Pandit, J.)

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੋਸਟ ਤੱਕ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਦੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਜਨਵਰੀ, 1969 ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ, ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ, ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੈਂਟ, ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈਂਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਸੋਮ ਦੱਤ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 16 ਦਸੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਨੂੰ ਮੁਹਿੰਮ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਹੈਂਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ, ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਕਮਾਂ ਕਾਰਨ ਸੋਮ ਦੱਤ ਵੱਲੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(55) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਚੈਨਲ ਗਰਮ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੌਕਾ ਦਸੰਬਰ, 1967 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 22 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ, 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਚੈਨਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। • ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 23 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ. ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਪਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਮੌਕੇ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ 27 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 20 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਅਤੇ 27 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾ.

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। **1 ਜਨਵਰੀ, 1969** ਦੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ "ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਜਿਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੀ ਪੋਸਟ।" ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ), ਜਿਸ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਲਾਇਨ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ/ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਆਪਣੀ ਉਪ-ਸਥਿਤੀ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪੋਸਟ।

(56) **1958** ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ **1958** ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਚੈਨਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, **22 ਨਵੰਬਰ, 1968** ਤੱਕ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਾਡਰ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। **10 ਅਕਤੂਬਰ, 1966** ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ **1**, ਭਾਗ **I** (ਭਾਵ, "ਦੇ ਨਿਯਮ **3.14** (ਏ) **(2)** ਅਧੀਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਰੱਥਾ**(2)** ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਹ ਕਾਡਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ") ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। **TMs** ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਚੈਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ **18 ਦਸੰਬਰ, 1967** ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਚੈਨਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਦਫ਼ਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਿਯਮ **3.11** ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। (ਬੀ) ਉਕਤ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ")। ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, **18 ਦਸੰਬਰ, 1967** ਨੂੰ, ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਚੈਨਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

Surjit Singh y. Shri Som Dutt, Sales Manager, Public Relations
Department, Punjab, Chandigarh, etc. (Pandit, J.)

ਨਵੰਬਰ, 1968 ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ 23 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਇਹ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਮ ਦੱਤ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(57) ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਦੁਹਾਈ ਦਿੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਇੱਕ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀ-ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਵਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ, ਜੋ ਕੋਈ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮਨਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੁਝ ਚੈਰੀਰੀਅਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਅਕਤੂਬਰ 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(58) ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ *ਤੁਹੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਵਿਚ 'ਫੁੱਲ ਬੈਚ' ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ। ਦੁਬਾਰਾ, ਕੇਸ ਦੀ **mY** ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, **1958** ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ **15** ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ **9 (a) (i)** ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਠ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ *ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2)* ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(59) ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ; ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸੋਮ ਦੱਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ 'ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ

ਡੀ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਸੀਜੇ, ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਡੀਐਸ, ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ. ਜੇ.

ਬਰੂ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਖਸ਼ੀ ਰਾਮ ਆਦਿ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1969 ਦੇ SAO ਨੰਬਰ 17

ਕੇ

ਅਕਤੂਬਰ 18, 1974

ਸੂਬਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ (1920 ਦਾ V) — ਧਾਰਾ 28(2)- ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)- ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ)— ਇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ-ਦਿਵਾਲੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਡੈਂਟਲ ਘਰ—ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਡੀਮਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ

- *ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਸਟਿੰਗ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ- • ਅਜਿਹੇ ਘਰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦਾ— ਕੀ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਹੈ।'*

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ-ਦਿਵਾਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਬੱਧ ਹਿੱਸਾ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। (ccc) ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੂਬਾਈ ਦੀਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਛੋਟ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋ-ਪਰਟੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਮ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੀ - ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ , ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋ-ਪਰਟੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ